

Jerzy Augustyniak

Pukarzew, pow. Radomsko

Informator Archeologiczny : badania 6, 159-160

1972

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

i późnego okresu rzymskiego. Początek jej przypada na koniec fazy B² / wg H.J. Eggensa/, ale trwała ona jeszcze w głąb III w.n.e.

Badaniami objęta została północna, peryferyczna część osady, leżąca najbliżej kurhanów, a najbardziej oddalona od rzeki. W trakcie badań odkryto dwie chaty słupowe zagłębione w ziemię / półziemianki/, zawierający bogaty inwentarz ceramiczny oraz duże ilości śladów po słupach nie dających się powiązać w logiczny układ. / Łącznie odkryto 14 chat o konstrukcji słupowej, zagłębionych w ziemię/. Zarówno w obrębie domów, jak i poza nimi znaleziono liczne fragmenty ceramiki o zdecydowanej przewodzie naczyń grubych ręcznie lepionych z dodatkiem "delikatniejszej" / czernionej o powierzchni gładkiej/ oraz kilka przedmiotów żelaznych jak np. szydło, guzek, noże. W obrębie znacznie późniejszego paleniska / pochodzącego z III okresu wczesnośredniowiecznego/ znaleziono haczykowany klucz żelazny. Ponadto odkryto też tutaj odosobniony grób popielnicowy kultury łuzyckiej z IV okresu epoki brązu.

Przewiduje się kontynuację badań.

PUKARZEW, pow. Radomsko

Biuro Dokumentacji Zabytków przy
Wydziale Kultury PWRN w Łodzi

Badania prowadził mgr Jerzy Augustyniak,
Finansował WKZ w Łodzi. Pierwszy sezon
badań. Cmentarzysko z okresu rzymskiego,
zamek z XVI w.

Badania miały charakter ratowniczy. Celem badań było : 1. Sprawdzenie czy wzniesienie zwane przez miejscową ludność "kopcem" zawiera ślady osadnictwa wczesnośredniowiecznego, "kopiec" od strony północnej podmywany jest przez Pilicę. 2. Sprawdzenie stanu zachowania i rozplanowania cmentarzyska z okresu rzymskiego.

Założono 5 wykopów. W wykopach nr 3 i 4 natrafiono, na głębokości około 2 m, na fragmenty muru z kamienia polnego łączonego gliną. Jest to pozostałość zabudowań XVI-wiecznego zamku Pukarzewskich. W warstwach zalegających nad murem znaleziono liczne ułamki ceramiki, kafli. Z zabytków metalowych wymienić należy ostrogę, wagę wiszącą, uchwyt od wiadra.

Wykopy nr 1 i 2 nie dostarczyły spodziewanego materiału wczesnośredniowiecznego.

Na podstawie powyższych badań sądzić należy, że XVI-wieczny zamek zbudowany

wany został na niezamieszkałym uprzednio niewielkim wzniesieniu nad Pilicą.

Stanowisko z okresu rzymskiego w Pukarzewie to niewielki półwysep wcinający się w łąki nadrzeczne. Założono dwa wykopy, które dostarczyły znikomej ilości ceramiki. / Na powierzchni znajdowano liczne ich fragmenty. / Cmentarzysko zostało więc prawdopodobnie zupełnie zniszczone / pierwsze wiadomości o "urnach z popiołami" pochodzą z 1907 r. /

Na obydwu stanowiskach nie przewiduje się dalszych badań.

STOBNICA-TRZYMORGI, pow. Piotrków Tryb.

Stanowisko 2

patrz epoka brązu

STRACHÓW, pow. Wrocław

patrz neolit

STROBIN, pow. Wieluń

Muzeum Ziemi Wieluńskiej
w Wieluniu

Badania prowadził mgr Bogusław Abramek.

Finansował WKZ w Łodzi, Czwarty sezon

badania, Osada z okresu wpływów rzymskich.

W celu lepszego rozpoznania wewnętrznego rozplanowania osady, zasięgu warstwy kulturowej oraz konstrukcji przypuszczalnego wału, prace prowadzone były jednocześnie w kilku punktach osady. Przekopano obszar o powierzchni około 350 m² znajdując dużą ilość zabytków ruchomych i odkrywając 15 dalszych obiektów. Wśród tych ostatnich wyróżniono: 7 chat, 3 duże budowle zapewne o specjalnym przeznaczeniu, 4 paleniska na otwartym powietrzu, 1 jamę odpadkową.

Ślady po chatach odznaczały się bardzo regularnymi i prostokątnymi kształtami z dołkami słupowymi przy ścianach szczytowych. Wyjątkiem była chata oznaczona nr 13, kształtu bardziej owalnego, bez dołków słupowych. W wypełnisku tej chaty, obok ułamków naczyń i kości zwierzęcych, znaleziono żelazny dziurak z zadziarami. Wymiary poszczególnych chat wahały się od 2 x 3 m do 3 x 5 m.

Znajdowano także i całe naczynia, głównie w paleniskach i jamie odpadkowej. Ponadto znaleziono brązową zapłukę pochodzenia panońskiego, żelazny klucz, krzesiwo, kilka przęślików oraz 4 stożkowate i dobrze zachowane ciężarki tkackie.

W północno-zachodniej części osady, już poza zwartym zasięgiem chat, natrafiono na ślady trzech obiektów, z których dwa nie zostały jeszcze całkowicie odkopane. Najbardziej interesującym okazał się obiekt oznaczony nr 16.